

Osnove o kunićima i zečevima

Kunići i zečevi su potpuno različite životinje. O njihovim osobinama i potrebama čitajte na internetu, na provjerenim stranicama specijaliziranim za kuniće i zečeve. Tu su i stranice naše udruge: www.Mrkvica.hr i www.Divljizec.com

Kunići

Mogu živjeti slobodni u stanu i može ih se naučiti na WC. No, treba biti oprezan i zaštititi sve kabele kako ih ne bi pregrizli, te maknuti kućne biljke, jer su mnoge za njih otrovne.

Hrana i voda moraju biti dostupni 24 h na dan, posebice sijeno, koje im je najvažnije u prehrani. Ostalu hranu ponudite primjerice ujutro i navečer. Kunić mora stalno nešto jesti.

Vole živjeti u paru, najbolje mužjak i ženka - tada se preporučuje kastracija, najbolje mužjaka. Mužjaci NE pate nakon kastracije! Naprotiv - neće biti frustrirani, niti označavati svoj teritorij mokraćom. Preporučuje se kastrirati i ženku prije nego navrši 2 godine, jer su upalni procesi i tumori reproduktivnih organa najčešći razlog uginjanja nekastriranih ženki kunića u dobi od 4-6 godina. Mnogi misle da ženka mora imati jedno leglo prije kastracije, no to nije točno.

Prije kastracije držite mužjaka i ženku odvojene, jer sazrijevaju vrlo rano (između 3. i 6. mjeseca života). Čak i nakon kastracije moraju biti odvojeni još 6 tjedana, jer toliko dugo mužjak može biti plodan. Dva sata prije samog zahvata kastracije izvadite svu hranu iz kaveza, no odmah nakon operacije ponudite im hranu.

Ne parite kuniće ako ne znate kamo ćete s mladima. Nije ih tako jednostavno udomiti i ima mnogo kunića koji već traže dom. Ne parite kuniće različitih veličina - ako je ženka manja od mužjaka, dolazi do velikih komplikacija kod poroda i smrtni ishod je gotovo siguran za bebe, a moguć i za majku. Iz istog razloga nemojte pariti premladu kunićicu ili kuniće različitih vrsta.

Kunićica tijekom trudnoće mora imati puno hrane i vode. Ne dirajte tek rođene bebe kunića, jer ih majka može ostaviti. Ne odvajajte ih od majke dok ne napune 2 mjeseca, kako bi pravilno razvili svoju crijevnu floru i imunitet, te živjeli što duže.

Preporučuje se dati prvu zelenu hranu kada navrši 5-6 mjeseci. Potreban je oprez pri uvođenju nove zelene hrane u jelovnik kunića, pogotovo zato što nije sva zelena hrana preporučljiva za njih. Novu hranu treba prvo dati u malim količinama, a zatim postupno povećavati.

Znakovi bolesti nerijetko se teško otkrivaju, jer kunići znaju skrivati simptome. Neki od najčešćih simptoma su: gubitak apetita, nadutost, proljev ili začep, bezvoljnost i mirnoća, mokar nosić, suzne oči ili nečiste uši, češe se ili tresu ušima, tresu se, nakostriješena dlaka, pogrbljenost, često kihanje/kašljanje, otežano disanje, gubi ravnotežu ili ne može hodati.

Pri liječenju je potreban oprez, jer su kunići osjetljivi na mnoge antibiotike, primjerice penicilin. Postoje posebni antibiotici koji su namijenjeni liječenju kunića.

Protiv nametnika nikako ne smiju dobivati lijek Frontline!

Osnove o kunićima i zečevima

Kunići i zečevi su potpuno različite životinje. O njihovim osobinama i potrebama čitajte na internetu, na provjerenim stranicama specijaliziranim za kuniće i zečeve. Tu su i stranice naše udruge: www.Mrkvica.hr i www.Divljizec.com

Kunići

Mogu živjeti slobodni u stanu i može ih se naučiti na WC. No, treba biti oprezan i zaštititi sve kabele kako ih ne bi pregrizli, te maknuti kućne biljke, jer su mnoge za njih otrovne.

Hrana i voda moraju biti dostupni 24 h na dan, posebice sijeno, koje im je najvažnije u prehrani. Ostalu hranu ponudite primjerice ujutro i navečer. Kunić mora stalno nešto jesti.

Vole živjeti u paru, najbolje mužjak i ženka - tada se preporučuje kastracija, najbolje mužjaka. Mužjaci NE pate nakon kastracije! Naprotiv - neće biti frustrirani, niti označavati svoj teritorij mokraćom. Preporučuje se kastrirati i ženku prije nego navrši 2 godine, jer su upalni procesi i tumori reproduktivnih organa najčešći razlog uginjanja nekastriranih ženki kunića u dobi od 4-6 godina. Mnogi misle da ženka mora imati jedno leglo prije kastracije, no to nije točno.

Prije kastracije držite mužjaka i ženku odvojene, jer sazrijevaju vrlo rano (između 3. i 6. mjeseca života). Čak i nakon kastracije moraju biti odvojeni još 6 tjedana, jer toliko dugo mužjak može biti plodan. Dva sata prije samog zahvata kastracije izvadite svu hranu iz kaveza, no odmah nakon operacije ponudite im hranu.

Ne parite kuniće ako ne znate kamo ćete s mladima. Nije ih tako jednostavno udomiti i ima mnogo kunića koji već traže dom. Ne parite kuniće različitih veličina - ako je ženka manja od mužjaka, dolazi do velikih komplikacija kod poroda i smrtni ishod je gotovo siguran za bebe, a moguć i za majku. Iz istog razloga nemojte pariti premladu kunićicu ili kuniće različitih vrsta.

Kunićica tijekom trudnoće mora imati puno hrane i vode. Ne dirajte tek rođene bebe kunića, jer ih majka može ostaviti. Ne odvajajte ih od majke dok ne napune 2 mjeseca, kako bi pravilno razvili svoju crijevnu floru i imunitet, te živjeli što duže.

Preporučuje se dati prvu zelenu hranu kada navrši 5-6 mjeseci. Potreban je oprez pri uvođenju nove zelene hrane u jelovnik kunića, pogotovo zato što nije sva zelena hrana preporučljiva za njih. Novu hranu treba prvo dati u malim količinama, a zatim postupno povećavati.

Znakovi bolesti nerijetko se teško otkrivaju, jer kunići znaju skrivati simptome. Neki od najčešćih simptoma su: gubitak apetita, nadutost, proljev ili začep, bezvoljnost i mirnoća, mokar nosić, suzne oči ili nečiste uši, češe se ili tresu ušima, tresu se, nakostriješena dlaka, pogrbljenost, često kihanje/kašljanje, otežano disanje, gubi ravnotežu ili ne može hodati.

Pri liječenju je potreban oprez, jer su kunići osjetljivi na mnoge antibiotike, primjerice penicilin. Postoje posebni antibiotici koji su namijenjeni liječenju kunića.

Protiv nametnika nikako ne smiju dobivati lijek Frontline!

Osnove o kunićima i zečevima

Kunići i zečevi su potpuno različite životinje. O njihovim osobinama i potrebama čitajte na internetu, na provjerenim stranicama specijaliziranim za kuniće i zečeve. Tu su i stranice naše udruge: www.Mrkvica.hr i www.Divljizec.com

Kunići

Mogu živjeti slobodni u stanu i može ih se naučiti na WC. No, treba biti oprezan i zaštititi sve kabele kako ih ne bi pregrizli, te maknuti kućne biljke, jer su mnoge za njih otrovne.

Hrana i voda moraju biti dostupni 24 h na dan, posebice sijeno, koje im je najvažnije u prehrani. Ostalu hranu ponudite primjerice ujutro i navečer. Kunić mora stalno nešto jesti.

Vole živjeti u paru, najbolje mužjak i ženka - tada se preporučuje kastracija, najbolje mužjaka. Mužjaci NE pate nakon kastracije! Naprotiv - neće biti frustrirani, niti označavati svoj teritorij mokraćom. Preporučuje se kastrirati i ženku prije nego navrši 2 godine, jer su upalni procesi i tumori reproduktivnih organa najčešći razlog uginjanja nekastriranih ženki kunića u dobi od 4-6 godina. Mnogi misle da ženka mora imati jedno leglo prije kastracije, no to nije točno.

Prije kastracije držite mužjaka i ženku odvojene, jer sazrijevaju vrlo rano (između 3. i 6. mjeseca života). Čak i nakon kastracije moraju biti odvojeni još 6 tjedana, jer toliko dugo mužjak može biti plodan. Dva sata prije samog zahvata kastracije izvadite svu hranu iz kaveza, no odmah nakon operacije ponudite im hranu.

Ne parite kuniće ako ne znate kamo ćete s mladima. Nije ih tako jednostavno udomiti i ima mnogo kunića koji već traže dom. Ne parite kuniće različitih veličina - ako je ženka manja od mužjaka, dolazi do velikih komplikacija kod poroda i smrtni ishod je gotovo siguran za bebe, a moguć i za majku. Iz istog razloga nemojte pariti premladu kunićicu ili kuniće različitih vrsta.

Kunićica tijekom trudnoće mora imati puno hrane i vode. Ne dirajte tek rođene bebe kunića, jer ih majka može ostaviti. Ne odvajajte ih od majke dok ne napune 2 mjeseca, kako bi pravilno razvili svoju crijevnu floru i imunitet, te živjeli što duže.

Preporučuje se dati prvu zelenu hranu kada navrši 5-6 mjeseci. Potreban je oprez pri uvođenju nove zelene hrane u jelovnik kunića, pogotovo zato što nije sva zelena hrana preporučljiva za njih. Novu hranu treba prvo dati u malim količinama, a zatim postupno povećavati.

Znakovi bolesti nerijetko se teško otkrivaju, jer kunići znaju skrivati simptome. Neki od najčešćih simptoma su: gubitak apetita, nadutost, proljev ili začep, bezvoljnost i mirnoća, mokar nosić, suzne oči ili nečiste uši, češe se ili tresu ušima, tresu se, nakostriješena dlaka, pogrbljenost, često kihanje/kašljanje, otežano disanje, gubi ravnotežu ili ne može hodati.

Pri liječenju je potreban oprez, jer su kunići osjetljivi na mnoge antibiotike, primjerice penicilin. Postoje posebni antibiotici koji su namijenjeni liječenju kunića.

Protiv nametnika nikako ne smiju dobivati lijek Frontline!

U slučaju proljeva obavezno im dajte prObiotik (Prolife, Linex...) otopljen u manjoj dozi vode, te izbacite svu hranu osim sijena.

Kako ne bi došlo do začepa potrebno je redovito četkanje kunića, a možete im ponuditi i travu za mačke ili malt pastu.

Ako kuniću jako suze oči ili curi nosić, preporučuje se što prije uzeti "bris" i napraviti analizu u mikrobiološkom laboratoriju.

Dobrog veterinara prepoznat ćete i po tome što će priznati ukoliko nema iskustva s kunićima, te se educirati kod kolega koji imaju iskustva i tek tada primijeniti određeni način liječenja. Ne mora svaki veterinar znati sve o svim životinjama, ali htjet će naučiti.

Kod svih kućnih kunića potrebno je rezati noktiće svaka 2-3 mjeseca. Pazite na žilicu u noktu, kako ne bi došlo do krvarenja. Kod patuljastih kunića katkad je potrebno rezati prerasle zubiće. Za trošenje zubića ponudite grančice, najbolje jabuke ili lijeske.

Kunići lakše podnose hladnoću nego vrućinu, no nikako nije dobro da proživljavaju velike temperaturne razlike.

Pitomi kunići ne mogu preživjeti u prirodi, stoga ih ne puštajte da se sami snalaze, jer će sigurno uginuti. Ako više ne možete brinuti o svom kuniću, oglasite ga na našoj stranici: www.Mrkvica.hr/oglasi

Divlji zečevi

Ne dirajte gnijezda beba divljih zečeva na livadama! Oni NISU napušteni, iako se tako čini. Ako ste ih dirali, ne vraćajte ih, jer ste na njima ostavili svoj miris i majka ih više neće prihvatiti. U tom slučaju zečiče treba othraniti na zamjenskom mačjem mlijeku + prObiotik + sirup protiv kokcidija, NIKAKO kravljim mlijekom, dječjim kašicama i sl! Detaljne upute možete naći na web stranici www.DivljiZec.com

Kada othranjena beba divljeg zeca dosegne oko 1 kg težine, treba započeti s podivljavanjem, kako bi se mogla vratiti u prirodu. Podivljavanje se odvija u posebnom kavezu, kakav postoji u udruzi Mrkvica, a možete ga i sami izgraditi prema našim uputama. Divlji zečevi ne bi smjeli ostati u zatočeništvu iz niza opravdanih razloga, poput samoozljeđivanja i divljanja kada odrastu.

Napomena: Sve informacije prikupljene su iz iskustva, te stranih i domaćih web stranica, a namijenjene su isključivo kao orijentir za daljnje istraživanje. Neki podaci su podložni promjenama u skladu s novim saznanjima iz područja medicine i veterine, te iz vlastitog iskustva. Za prijedloge i dopune ovog letka, te pitanja u vezi kunića i zečeva možete nam se obratiti na udruga@mrkvica.hr. Najnoviju verziju ovog letka možete naći u download zoni web stranice Utočišta.

Izradio: Utočište kunića i divljih zečeva www.TarraLand.com – www.Mrkvica.hr
Letak je prvi put tiskan u Zagrebu, 17.12.2008. Ova verzija revidirana je 22.9.2014.

Želite pomoći Utočištu? Donirajte nam hranu i predmete sa Liste želja na našoj web stranici, ili pomozite donacijom na žiro račun Udruge Mrkvica:
2402006-1100542705, IBAN HR5524020061100542705. Hvala Vam!

U slučaju proljeva obavezno im dajte prObiotik (Prolife, Linex...) otopljen u manjoj dozi vode, te izbacite svu hranu osim sijena.

Kako ne bi došlo do začepa potrebno je redovito četkanje kunića, a možete im ponuditi i travu za mačke ili malt pastu.

Ako kuniću jako suze oči ili curi nosić, preporučuje se što prije uzeti "bris" i napraviti analizu u mikrobiološkom laboratoriju.

Dobrog veterinara prepoznat ćete i po tome što će priznati ukoliko nema iskustva s kunićima, te se educirati kod kolega koji imaju iskustva i tek tada primijeniti određeni način liječenja. Ne mora svaki veterinar znati sve o svim životinjama, ali htjet će naučiti.

Kod svih kućnih kunića potrebno je rezati noktiće svaka 2-3 mjeseca. Pazite na žilicu u noktu, kako ne bi došlo do krvarenja. Kod patuljastih kunića katkad je potrebno rezati prerasle zubiće. Za trošenje zubića ponudite grančice, najbolje jabuke ili lijeske.

Kunići lakše podnose hladnoću nego vrućinu, no nikako nije dobro da proživljavaju velike temperaturne razlike.

Pitomi kunići ne mogu preživjeti u prirodi, stoga ih ne puštajte da se sami snalaze, jer će sigurno uginuti. Ako više ne možete brinuti o svom kuniću, oglasite ga na našoj stranici: www.Mrkvica.hr/oglasi

Divlji zečevi

Ne dirajte gnijezda beba divljih zečeva na livadama! Oni NISU napušteni, iako se tako čini. Ako ste ih dirali, ne vraćajte ih, jer ste na njima ostavili svoj miris i majka ih više neće prihvatiti. U tom slučaju zečiče treba othraniti na zamjenskom mačjem mlijeku + prObiotik + sirup protiv kokcidija, NIKAKO kravljim mlijekom, dječjim kašicama i sl! Detaljne upute možete naći na web stranici www.DivljiZec.com

Kada othranjena beba divljeg zeca dosegne oko 1 kg težine, treba započeti s podivljavanjem, kako bi se mogla vratiti u prirodu. Podivljavanje se odvija u posebnom kavezu, kakav postoji u udruzi Mrkvica, a možete ga i sami izgraditi prema našim uputama. Divlji zečevi ne bi smjeli ostati u zatočeništvu iz niza opravdanih razloga, poput samoozljeđivanja i divljanja kada odrastu.

Napomena: Sve informacije prikupljene su iz iskustva, te stranih i domaćih web stranica, a namijenjene su isključivo kao orijentir za daljnje istraživanje. Neki podaci su podložni promjenama u skladu s novim saznanjima iz područja medicine i veterine, te iz vlastitog iskustva. Za prijedloge i dopune ovog letka, te pitanja u vezi kunića i zečeva možete nam se obratiti na udruga@mrkvica.hr. Najnoviju verziju ovog letka možete naći u download zoni web stranice Utočišta.

Izradio: Utočište kunića i divljih zečeva www.TarraLand.com – www.Mrkvica.hr
Letak je prvi put tiskan u Zagrebu, 17.12.2008. Ova verzija revidirana je 22.9.2014.

Želite pomoći Utočištu? Donirajte nam hranu i predmete sa Liste želja na našoj web stranici, ili pomozite donacijom na žiro račun Udruge Mrkvica:
2402006-1100542705, IBAN HR5524020061100542705. Hvala Vam!

U slučaju proljeva obavezno im dajte prObiotik (Prolife, Linex...) otopljen u manjoj dozi vode, te izbacite svu hranu osim sijena.

Kako ne bi došlo do začepa potrebno je redovito četkanje kunića, a možete im ponuditi i travu za mačke ili malt pastu.

Ako kuniću jako suze oči ili curi nosić, preporučuje se što prije uzeti "bris" i napraviti analizu u mikrobiološkom laboratoriju.

Dobrog veterinara prepoznat ćete i po tome što će priznati ukoliko nema iskustva s kunićima, te se educirati kod kolega koji imaju iskustva i tek tada primijeniti određeni način liječenja. Ne mora svaki veterinar znati sve o svim životinjama, ali htjet će naučiti.

Kod svih kućnih kunića potrebno je rezati noktiće svaka 2-3 mjeseca. Pazite na žilicu u noktu, kako ne bi došlo do krvarenja. Kod patuljastih kunića katkad je potrebno rezati prerasle zubiće. Za trošenje zubića ponudite grančice, najbolje jabuke ili lijeske.

Kunići lakše podnose hladnoću nego vrućinu, no nikako nije dobro da proživljavaju velike temperaturne razlike.

Pitomi kunići ne mogu preživjeti u prirodi, stoga ih ne puštajte da se sami snalaze, jer će sigurno uginuti. Ako više ne možete brinuti o svom kuniću, oglasite ga na našoj stranici: www.Mrkvica.hr/oglasi

Divlji zečevi

Ne dirajte gnijezda beba divljih zečeva na livadama! Oni NISU napušteni, iako se tako čini. Ako ste ih dirali, ne vraćajte ih, jer ste na njima ostavili svoj miris i majka ih više neće prihvatiti. U tom slučaju zečiče treba othraniti na zamjenskom mačjem mlijeku + prObiotik + sirup protiv kokcidija, NIKAKO kravljim mlijekom, dječjim kašicama i sl! Detaljne upute možete naći na web stranici www.DivljiZec.com

Kada othranjena beba divljeg zeca dosegne oko 1 kg težine, treba započeti s podivljavanjem, kako bi se mogla vratiti u prirodu. Podivljavanje se odvija u posebnom kavezu, kakav postoji u udruzi Mrkvica, a možete ga i sami izgraditi prema našim uputama. Divlji zečevi ne bi smjeli ostati u zatočeništvu iz niza opravdanih razloga, poput samoozljeđivanja i divljanja kada odrastu.

Napomena: Sve informacije prikupljene su iz iskustva, te stranih i domaćih web stranica, a namijenjene su isključivo kao orijentir za daljnje istraživanje. Neki podaci su podložni promjenama u skladu s novim saznanjima iz područja medicine i veterine, te iz vlastitog iskustva. Za prijedloge i dopune ovog letka, te pitanja u vezi kunića i zečeva možete nam se obratiti na udruga@mrkvica.hr. Najnoviju verziju ovog letka možete naći u download zoni web stranice Utočišta.

Izradio: Utočište kunića i divljih zečeva www.TarraLand.com – www.Mrkvica.hr
Letak je prvi put tiskan u Zagrebu, 17.12.2008. Ova verzija revidirana je 22.9.2014.

Želite pomoći Utočištu? Donirajte nam hranu i predmete sa Liste želja na našoj web stranici, ili pomozite donacijom na žiro račun Udruge Mrkvica:
2402006-1100542705, IBAN HR5524020061100542705. Hvala Vam!

